

13. Áspiskígyót te lebírhatsz, / Baziliszkuszt megtapodhatsz,
Mert a törvény és a bűnök / Rajtad már nem uralkodnak.
14. Talpad alatt nyomorgatod / Az ördögöt és oroszlánt,
A rút halált, kárhozatot, / A poklot és a nagy sárkányt.
15. Szól az Isten az emberről: / Merthogy bennem reménykedett,
Kimentem őt rabságából, / Mert ismeri szent nevemet.
16. Ha énhozzám ő felkiált, / Meghallgatom és megmentem.
Vele lések búsultában, / Részeltetem dicsőségben.
17. Adok néki hosszú napot, / Véghetetlen boldogságot,
Üdvözítem Krisztusomban, / Hogy általa legyen áldott.

” Mert megparancsolja angyalainak, hogy vigyázzanak rád minden utadon, kézen fogva vezetnek téged, hogy meg ne üsd lábadat a kőben. (Zsolt 91,11–12)